

Příběh sněhové vločky

Ema Buříková, 8. A (1. místo)

Jednou, když konečně nastal náš čas, ostatní vločky začaly padat. Jedna po druhé začaly slétávat dolů do takzvané Mlhavé propasti. Říkalo se jí tak proto, že byla celá zahalená mlhou, přes kterou se dostanou jen ty vločky, které mají právo vidět svět tam dole. Ty, které se přes ni nedostanou, pohltí mlha nebo se rozpustí. Mlha je každým rokem hustější a hustější a projde přes ni každý rok čím dál méně vloček. Proto je na Vánoce málo sněhu.

Pokud teď skočím, už se možná nikdy nevrátím zpátky. Ostatní vločky bez váhání skáčou dolů. To se vůbec nebojí? Trochu se nakloním nad propast. Vidím jen padající vločky, které se potápějí do tmavé mlhy. Vtom do mě někdo zezadu šťouchne a já začnu padat dolů. Jakmile pod sebou uvidím prázdnotu, která se zvětšuje a zvětšuje, začnu křičet a panikařit. Zavřu oči a ucítím, jak jsem se propadla do mlhy. Když oči znovu otevřu, už nepadám, pouze se vznáším. Všude kolem mě je jen černočerná tma, ale za mnou něco svítí. Otočím se a vidím malou škvíru, ze které září světlo, co mě pálí do očí. To musí být ten východ! Rychle připluji k východu. Kvůli světlu musím zavřít oči. A pak pod sebou spatřím město. Velké budovy s okny, parky plné stromů a keřů. Všechno je zahalené jemným popraškem sněhu. Zajímalo by mě, kam dopadnu. Vítr si se mnou ve vzduchu pohrával a šimral mě do nosu. Už, už jsem si myslela, že dopadnu na vrchol koruny stromu, ale vánek do mě znovu šťouchl a já letěla o něco dál k malému rodinnému domku.

Domek měl dvě velká okna, zasněženou střechu a malou předzahrádku. Doletěla jsem k jednomu z oken a tam se připlácla jak žvýkačka. Tak a to je konec, pomyslela jsem si. Když vtom jsem uviděla, jak se uvnitř otevřely dveře a z nich vyběhla malá holčička. Utíkala ke stromku na druhé straně místnosti nebo spíše k dárkům pod ním. Přes sklo jsem neslyšela, co říká, ale šlo vidět, že má obrovskou radost.

Svoje poslední chvíle jsem strávila tím, že jsem pozorovala, jak rozbaluje dárky. Když otevřela poslední, začala se smát, krásnější úsměv jsem v životě neviděla. Rozpustila jsem se slzami štěstí na tváři.